

התבונן-חשוב-אני-אנחנו

שגרה להתחברות לתמונה הגדולה.

1. התבונן: הביטו מקרוב ביצירה. במה אתם מבחינים? ציינו שלל אבחנות.	2. חשוב: אילו מחשבות עולות בכם בנוגע לעבודה?
3. אני: אילו חיבורים תוכלו ליצור ביניכם לבין היצירה?	4. אנחנו: כיצד היצירה יכולה להתחבר לסיפורים גדולים יותר - בנוגע לעולם ולמקומנו בו?

בטרם תתחילו

בחרו יצירת אמנות או תמונה. שגרה זו פועלת היטב עם מגוון יצירות, לכן אל תחששו לבחור באופן ניסיוני או הרפתקני. אם בדרך כלל אתם מקפידים על נורמות כיתתיות הנוגעות לשיח מכבד, ייתכן שכדאי לכם להתייחס אליהן בטרם תתחילו: השגרה מזמינה את התלמידים ליצור חיבורים אישיים, לכן חשוב במיוחד ליצור אווירה של אמון ואכפתיות.

הנחיית השגרה

השלב "התבונן" מעודד מבט מקרוב. בקשו מן התלמידים לתאר את שהם רואים באופן מפורט, ולהשהות מתן פרשנות או הבעת דעה עד לשלב "חשוב". אם תרצו, תוכלו להעמיק את שלב ה"התבונן" על ידי שימוש באסטרטגיה אחת או יותר מתוך "תמרוני הצפייה".

השלב "חשוב" מעודד את התלמידים לשתף מחשבות בנוגע ליצירה. כל המחשבות מתקבלות בברכה, אולם באפשרותכם לתת הכוונה מסוימת על ידי כך שתשאלו שאלות כמו: מה מתרחש בעצם ביצירה? מה יכולה להיות המשמעות? מה גורם לך לומר זאת?

בשלב "אני" התלמידים מתבקשים ליצור חיבורים אישיים, לפיכך יש חשיבות מיוחדת בנקודה זו לאווירה בטוחה ומלאת אמון. ייתכן שבשלב זה תרצו לתת דוגמה, על ידי כך שתשתפו תחילה את התשובה האישית שלכם. אם אתם עובדים עם קבוצה גדולה, מומלץ לבצע שלב זה בזוגות או שלשות. ניתן גם להוסיף תמיכה על ידי שימוש באסטרטגיות מתוך "תמרוני הדיאלוג", כגון "שם" או "סיפור סיפורים".

שלב ה"אנחנו" מזמין את התלמידים לגעת בחיבורים שמעבר לעצמם, על ידי כך שהוא מבקש מהם "סיפורים גדולים יותר". אחת הדרכים שבהן תוכלו לבקש מהם לעשות זאת, היא על ידי בחינת האופן שבו החיבורים האישיים שזיהו בשלב ה"אני" עשויים להתקשר לנושאים רחבים יותר הקשורים בחוויה האנושית. שלב זה יכול להיות מאתגר עבור התלמידים. כמו בשלב ה"אני", ייתכן שכדאי כי אתם, המנחים, תציגו את תשובתכם האישית על ידי שיתוף מחשבותיכם.